

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Gertrudis Virgo. 17. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

2. Pro omnibus mortuus est Christus ; imò
 (quæ ejus bonitas est) pro solâ tui ipsius animâ
 totum suum sanguinem ultrò profudisset. Anima
 mea pretio suo adæquat sanguinem Christi, quan-
 doquidem effusus est in ejus redemptionem. Quid
 ergò leviozem propter delectationem dæmoni tra-
 do animam, Dei sanguine redemptam ? An dæ-
 mon dedit aliquid in ejus redemptionem ? An
 vult ? An potest eam verâ ac perpetuâ beatitudine
 donare ? Demus animam nostram amantissimo
 Jesu, qui eam redemit, ut beatam efficiat.

3. Ex his duobus punctis hæc duo inferas o-
 portet. 1. Citiùs rerum omnium jacturam faciendam
 esse, quàm animæ. Divitiæ, honores, voluptates,
 valetudo nihil sunt ad animam. 2. Nihil esse Deo
 gloriosius, nihil gratius Christo, quàm conversio-
 nem animarum, pro quibus sanguinem dedit, quem
 sanè in labentis orbis firmamentum denegâisset.
*Sanguinem fudit unicus Dei filius, erige te ô anima,
 tanti vales.* Augustin.

S. GERTRUDIS Virgo.

17. Martii.

*Fugum meum suave est, Et onus
 meum leve.* Christus. Matth. cap. II.

GERTRUDEM quoque ob sanguinem,
 quem nobilissimum inter Gallos habe-
 bat,

bat, sanctè superbam vidisses. Quare, cum
 eam Juvenis (è Principe & ipse familiâ) spon-
 sam sibi à parente Pipino peteret, ipsumque
 adeò Regem Dagobertum, qui tum fortè
 epulo hospes aderat, oratorem haberet;
 contempsit tamen mortalè Sponsam GER-
 TRUDIS, & jurejurando palàm firmavit,
 non nisi immortalì nupturam se, nec aliata
 dotem præter cœlum admissuram. In has
 deinde leges à morte Pipini Virginem D. A-
 mandus Christo despondit. Mox cœli pro-
 digia castissimam sponsam honorârunt. Nam
 precantem ignes, & è cœlo delapsa sphæra
 visa est coronare; & ejus ope servati Nautæ
 à mortis periculo, quod immanis cetus
 jamjam minabatur. Sed vel nomen GER-
 TRUDIS pro scuto fuit, merisitque subitò,
 quod navim jam mergere videbatur, mon-
 strum, jam diem ultimum, quem quidem
 ut nuptialem GERTRUDIS amavit, MO-
 nachus illi prædixit Ultanus, comitatum è
 cœlo D. Patritium, & beatos Angelos spo-
 pondit. Virtutis odorem etiam à morte
 tumba, quam longè antè fieri ipsa manda-
 verat, suavissimum spiravit. Ipsa, ne vivere
 etiam mortuam dubitates, diversorum ocu-
 lis se objecit cœlesti luce circumfusa. Visa
 etiam

etiam ignes grassantes à monasterio, illo
velo avertere, quo imparas olim flammam
suffocaverat. Tam facile etiam indomitum
Vulcanum est vincere illi, qui Venerem vincit.

Ex Surio,

MEDITATIO

De suavitate divini obsequij.

1. **F**acilius est, quam creditur, Deo servire;
mandata ejus gravia non sunt. Considera sin-
gula Dei mandata, & cognosces quam leve, quam
jucundum sit onus, quod nobis imposuit. Quæ-
cumque præscripsit, rationi omnino consentanea
sunt, ac nostræ conducunt utilitati. Morem gerimus
principibus terræ, Mundo, cupiditatibus, aut
impossibilia, aut iniqua, aut nocentia petentibus, &
abjicimus suavissimum Christi jugum, ad quod fe-
rendum nos etiam adjuvat ipse Christus. *Non est
durus, nec grave, quod ille imperat, qui adjuvat,
ut fiat, quod imperat.* August.

2. Ad serviendum Deo plura nobis suppetunt
auxilia, gratiæ plures, plura incitamenta; & si qua
sit amaritudo in observatione mandatorum ejus; tot
consolationibus, tot deliciis cœlestibus temperatur,
ut plerumq; evanescat. Adhæc exempla Sanctorum,
quorum vitam legimus, vel quorum etiamnum mi-
ramur sanctitatem, faciliorem reddunt usum virtutis.

3. Spe mercedis omnis minuitur labor; hac spe
illectus opifex, lubenter & acriter laborat; adit
miles

miles discrimen vitæ, & mercator naufragium non
timet, Merces, quæ me manet certissima est, eam
mihi Deus promittit; fidelis est, non me fallit; & hæc
merces erit sempiterna. Quàm ergo, quàm leves
sunt labores nostri ad tantam mercedem!

S. CYRILLUS EPIS.

18. Martii.

*Beati misericordes, quoniam ipsi
misericordiam consequentur.*

Christus. Matth. 5.

Quò Zelosius pro Ecclesia Hierosolymi-
tana excubabat CYRILLUS, eo damno-
sius eam subvertere moliebatur juratissimus
religionis Christianæ osor Julianus, Apostata
notâ infamis. Hic ut Christi dogmata
tolleret; subdolè statuit ludæorum ritus unâ
cum templo resuscitare. Irritos licet cona-
tus vaticinatus sit CYRILLUS, nihil tamen
his motus Apostata, vel reluctantæ Numine
urgebat opus. Sed Prophetam fidelem in-
venit CYRILLUM: nam repetitis terræ mo-
tibus concussa nova moles, in lapidum cha-
os corruit; ex cuius ruinis major surrexit
Christianorum Ecclesia. Porro sollicitus

N

erat